

לחישות מעבר לדלת

מחזה מקורי מאת: איציק אלוני

כל הזכויות שמורות ©

כתובת: רח' גוש חלב 23 תל אביב

טלפון - 03-5225458

aloni-i@bezeqint.net

תקציר המחזה

אחרי שנים רבות של התעללות מצד בעלה ירח, יפעת סבורה שהצליחה להיחלץ ממנו ולהציל את בנם המשותף מידי ומהשפעתו המזיקה. היא משקמת אט-אט את חייה לאחר שאזרה את האומץ הדרוש על מנת להתלונן על האלימות ולהוציא צו הרחקה נגד ירח. אלא שביום בו פג תוקפו של הצו, ירח חוזר לביתם המשותף, נחוש בדעתו להישאר.

הדמויות:

- ירח - אב
- יפעת - אם
- דורון - בנם

תמונה 1

המקום: רחוב.

ירח עומד בפינת רחוב, מביט לצדדים ומחכה בפינה כמי שאורב.
לאחר זמן מה, יפעת, (אישה מטופחת) פרודתו של ירח חולפת על פניו בלי לשים לב אליו.

ירח: (קורא בלחש) יפעת?

יפעת: (מסתובבת אליו בבהלה) ירח? מה אתה עושה כאן?!

ירח: מחכה לך.

יפעת: אורב לי?!

ירח: לא קל לי להיות רחוק ממך כל כך הרבה זמן.

יפעת: אדוני הפרופסור, אתה יודע שאסור לך להתקרב אלי ובכלל לאזור הזה.

ירח: הבטחת שאם אעמוד בתנאים שהוצבו, נוכל שוב להיפגש ולא תבקשי להאריך את צו ההרחקה.

יפעת: אמרתי את זה כי רציתי כבר להיחלץ ממך. הצו הזמני שהוצא נגדך הוא בדיחה, מי היה מאמין שרק שישה חודשים של הרחקה...? היו צריכים להרחיק אותך למשך שנים. ולא לתת לך להמשיך ללמד באוניברסיטה.

ירח: הזמן עשה את שלו, השתניתי.

יפעת: בשישה חודשים לא משתנים.

ירח: היום אני הרבה יותר רגוע, סבלני, מחושב ומתחשב... עברתי טיפולים ואני חוזר בתשובה.

יפעת: חוזר בתשובה?!

ירח: לא בתשובה שאת חושבת. אלא למוטב.

יפעת: "רחוק מן העין רחוק מהלב" ... יומיום אני מזכירה ואומרת לעצמי שהכול בגלל השנאה... לעולם לא אשכח לך את החרפה, את השנאה התהומית שיצאה ממך.

ירח: (קוטע אותה) בואי נדבר על המילה "שנאה".

יפעת: אני לא רוצה לדבר איתך בכלל על שום...

יריח: (קוטע אותה) זה שאת משתמשת במילה שנאה לא אומר שאת מתכוונת לשנאה.

יפעת: אני מתכוונת בדיוק לזה. (עומדת ללכת)

ירח: זוגות משתמשים לעתים קרובות במילה "שנאה" ולא מתכוונים...

יפעת: (נכנסת לדבריו) אנחנו כבר לא זוג וטוב שכך! (עומדת שוב ללכת)

ירח: אני אומר זוג, כדי להבהיר נקודה מסוימת לגבינו. הרגשנו שיש בינינו רגשות לא קלים, מעצבנים, זה לא נורמאלי? מריבות קלות, הטרדות קלות, זה טבעי כאשר נמצאים הרבה זמן יחד, במיוחד עם האינטימיות שהייתה בינינו, לומדים את כל הייחודיות של הקשר ולא מתרגשים מכול דבר קטן ומוציאים צווי הרחקה. יש הרבה מקום לויתורים. אנחנו בני האדם יודעים לסלוח. שנאה אמיתית, לעומת זאת, היא דגל אדום ענק.

יפעת: די, עד כאן. אמרת את כל מה שרצית? מצוין, עכשיו עזוב אותי לנפשי ותתרחק מאתנו ומהבית.

ירח: כל פעם את ממרגשת אותי מחדש, את אישה מקסימה וכל כך רגישה.

יפעת: שהפסדת אותה.

ירח: (בוחן אותה לרגע) את מוכנה לשקול את הבקשה שלי?

יפעת: אני מכירה היטב את המילים החלקלקות שלך. התשובה חד-משמעית, לא!

ירח: למה? תני הסבר קצר והגיוני!

יפעת: אתה לא יודע להקשיב לשום הסבר.

ירח: נסי אותי.

יפעת: לאחרונה התחלתי מערכת יחסים חדשה עם גבר שמכבד ומתייחס אלי ואל דורון מעולה. טוב לנו ביחד.

ירח: מה? כבר?

יפעת: אתה לא מצפה שאשאר לבד!

ירח: בלי תקופת המתנה?

יפעת: בלי.

ירח: ממתי בדיוק?!

יפעת: די, דיברנו מספיק. אתה מעכב אותי לחינם. אני צריכה ללכת, דורון מחכה לי... (הולכת ממנו)

ירח: את לא יכולה להפנות לי את הגב בלי לתת לי יותר פרטים. דורון הוא גם הבן שלי, ואני מתעקש לדעת מי ממשיך את חינוכו...!

יפעת: הוא לא ילד קטן, ולמזלו את החינוך הרע שלך השכיל לא לקבל... ירח... (פאזזה קלה. מביטה בו) הגיע זמן לשחרר.

ירח: למה את ממהרת לזוגיות שנייה?

יפעת: אני לא עוקבת אחריך ואומרת לך מה לעשות, אני מייחלת שתהיה לך בת זוג שתדע להתייחס אליה אחרת. אנחנו פרודים, לא מתאימים, יש צו הרחקה נגדך, פתאום אתה מופיע מאיזו פינה חשוכה ומטריד אותי!

ירח: (מתקרב אליה) תעני לי רק על שאלה אחת ואלך.

יפעת: (תוך כדי שהיא נרתעת ממנו מעט) אני מבקשת ממך לא להתקרב אלי יותר מדי, אתה יכול לשאול משם.

ירח: אני מריח לא טוב? (עוצר)

{יפעת בתגובת ייאוש}

ירח: אין לך ממה לפחד יותר, סיימתי עם האלימות.

יפעת: (מגחכת) היו לך הרבה סיומות ואחרי זמן קצר התחלת מחדש.

ירח: לא התראינו הרבה זמן, תקדישי לי כמה דקות. מגיע לי.

יפעת: ואני הקדשתי שנים, וחצי מהן לפחות היו מיותרות.

ירח: חכי רגע!

יפעת: לא, אתה חכה! בזכות צו הרחקה הזה יש לי יותר תחושת הביטחון, אורח החיים, מצב הרוח שלי, הכול השתנה לטובה. אני חוזרת לעצמי וזה הדבר החיובי ביותר שקורה לי.

{יפעת פונה ללכת ממנו.

ירח אוחז אותה בזרועה ומושך אותה קרוב אליו, פנים אל פנים}

יפעת: אל תיגע בי! עזוב אותי... אחרת אצרח!

ירח: תצרחי! מי יעזור לך? היום כבר אף אחד לא מעז להוציא את הראש החוצה כדי לעזור.

יפעת: (מנסה להרפות מאחיזתו) עזוב אותי...!

ירח: קודם תגידי לי. עם מי את מקיימת יחסי מין?!

יפעת: אני לא אהיה אסירה בבית שלי. יש לי חיים משלי!

ירח: הוא טוב יותר ממני... במיטה?

יפעת: עזוב אותי! אתה שוב מסריח מאלכוהול...!

ירח: מי הבחור?!

יפעת: אני סתם אמרתי לך כדי שתעזוב אותי.

ירח: את משקרת!

יפעת: נו!... עזוב, אתה עושה לי סימנים כחולים שיעידו נגדך!

ירח: תפקדתי טוב מאוד אחרי הגמילה ובגללך חזרתי היום שוב לשתייה!

יפעת: עוד פעם אני אשמה?!

ירח: מרוב התרגשות לפגוש אותך, שתיתי...!

יפעת: (בלעג) נו בטח, עוד מעט תאשים אותי שאתה שותה ואני שיכורה.

ירח: (מצווה) תקשיבי טוב! את לא תבני זוגיות עם אף גבר אחר! שמעת?!

(פתאום ברכות) למה את עושה לי את זה?

יפעת: אנחנו לא מה שהיינו... תרפה, אתה מכאיב לי!

ירח: אני אצעק בשבילך... (בקול) הצילו...!

(פאזה. מסתכל סביב)

את רואה? לאף אחד לא אכפת. היום אנשים פוחדים לעזור למי שנמצא במצוקה. גם אם תהיי שרועה פצועה ברחוב, אף אחד לא יבוא לעזרתך.

יפעת: ה-צי-לו... רצח...! ר-צ...

יפעת, לא מספיקה להשלים את המילה "רצח".

ירח, מושך אותה אליו, חוסם את פיה ומטלטל אותה.}

ירח: למה את עושה לי את זה?!

יפעת: (מתנערת ממנו בהינף יד) אני לא עושה לך, אתה עושה לי!

פעלתי מתוך אינטואיציה שאמרה לי עד כאן, לפני שיהיה מאוחר מדי, ידעתי שאני חייבת לעזוב מיד את מערכת היחסים החולה שחדרה לגוף שלי כמו רעל, אתה הרעלת אותי כל יום מחדש! (בהתרסה) אני מתחילה להבריא.

ירח: את רוצה לשכוח אותי?!

יפעת: מאוד!

ירח: (תוך כדי שהוא מתקרב שוב אליה) את לעולם לא תשכחי אותי,

כי זאת רק ההתחלה...!

יפעת: (מתרחקת ממנו) שלא תעז להתקרב אלי יותר. אני לא נמצאת תחת

מיקרוסקופ של אף אחד, ובטח לא שלך! אני נשבעת לך שאתלונן במשטרה.

ירח: אני בטוח שיהיה לך קשה להתלונן פעם נוספת.

יפעת: אז תפסיק לאיים ותקפיד להישמע לצו ההרחקה.

ירח: לא הבנת שהיום פג תוקפו של צו ההרחקה?!

יפעת: היו צריכים לקבוע אותו לצמיתות!

ירח יורק, ממלמל קללה וממהר לעזוב את המקום, כשהוא שולף מכיסו בקבוקון

אלכוהול.

יפעת עומדת מחזיקה בזרועה. לרגע מאבדת את שווי משקלה. יוצאת.

אור יורד.

תמונה 2

בית. סלון מרוהט בצניעות. בשלב מסוים נצפה גם פרוזדור דלת הכניסה לבית. יפעת נכנסת, נועלת אחריה את דלת הכניסה. עומדת לרגע חרדה... אחר כך הולכת לשבת על הספה. עוצמת את עיניה כדי להירגע ומתחילה להתנדנד לפניים ואחור (כמו מי שמתפללת) פאזזה. לאחר זמן מה דורון בנה מופיע מחדרו, שקוע בנייד ומחייך כשהוא מסמס.

דורון: (בלי להרים ראש מהנייד) היי אמא.

{יפעת לא עונה}

דורון: אחרת היום.

{יפעת לא עונה}

דורון: (מרים עיניו מהנייד) אמא?

{יפעת לא עונה}

דורון: אמא, מה קרה?

יפעת: כלום, כלום.

דורון: אז למה נראית מבוהלת?

יפעת: (תוך כדי שהיא משפשפת את הזרוע במקום בו אחז בה ירח) כלב נבח עלי ברחוב והבהיל אותי.

דורון: (מסתכל על זרועה של אמו) ולמה אָתְּ מלטפת אָתְּ הזרוע?

יפעת: קיבלתי מכה מהשפיץ של שולחן.

דורון: ברחוב היה שולחן?

יפעת: במשרד.

דורון: (בודק מקרוב) איך לעזאזל מגיע שפיץ של שולחן לזרוע?

יפעת: (מדגימה תנופת מרפק) עשיתי ככה...

דורון: (מתפלא. מחקה את תנועתה) מ-ככה יוצא ככה?
(אחרי פאזזה קלה) אני מחכה...

יפעת: (מביטה בו) למה?

דורון: איזה מן כלב זה היה?

יפעת: (מלטפת את שיער ראשו) בוא לא נחמיר את המצב וניתן לזה לעבור.

דורון: את רוצה שאני אקח אותך לרופא?

יפעת: הייתי אצל האחות, אמרה לשים קרח וזה יעבור.

דורון: ושמת?

יפעת: כן, אצלה.

דורון: (תוך כדי שהוא בוחן את זרועה)

אלה סימני אצבעות של כף יד, והן מוכרות לי.

(לאחר פאזזה קלה) עכשיו תגידי את האמת.

(פאזזה. מביט לה ישר בעיניים)

את נתקלת באבא והוא זה שהשאיר את הסימנים!

{יפעת לא עונה}

דורון: אסור היה לו להתקרב אליך.

יפעת: היום פג תוקפו של צו ההרחקה.

דורון: כל כך מהר?! איך ואיפה זה קרה?

יפעת: ברחוב.

דורון: ברחוב?

ומה עשית?

יפעת: הדפתי אותו ממני.

דורון: התקשרת למשטרה?

יפעת: אני מבקשת שלא לערב את המשטרה בשלב הזה. אני חושבת שעלינו להניח לזה לעת עתה, ולחכות לשלב...

דורון: (נכנס לדבריה) לא צריך לחכות לשום שלב! כי בשלב הבא, הוא לא ישאיר אותך בחיים!

יפעת: אני פוחדת שאם אתלונן, המצב יחמיר, הוא יתחיל להתפרע שוב.

דורון: איפה נתקלת בו בדיוק?

יפעת: ארב לי בצומת.

דורון: איזו צומת?

יפעת: בפנייה לבית.

דורון: קרוב לפה. ומה הבן זונה הזה רצה?

יפעת: לא יודעת.

דורון: מה הוא חשב לעצמו?!

יפעת: לא יודעת.

דורון: (נד בראשו בכעס מאופק) לעולם לא אשכח איך הוא היכה אותך מכות רצח והתאפקת לא לצעוק! והכול בגלל שלא צחקת מהבדיחה המטופשת שסיפר.

{דורון מקבל הודעה לנייד. מסמס בקצרה}

יפעת: ואז עוד ציווה עלי "תספרי שנפלת, אחרת מצבך יחמיר מאוד." כן... חטפתי מכות, ובאותו רגע ניסיתי לשכוח... מטומטמת.

(פאזזה. לוקחת נשימה עמוקה, חושבת אם לספר)
הוא גם גרם לי להפיל בחודש השלישי להיריון.

דורון: (בתמיהה) הפלה? לא סיפרת לי.

יפעת: העדפתי לא לצער גם אותך.

דורון: (מתפלא) רצית ממנו עוד ילדים?!

יפעת: לא רציתי.

דורון: למה עשית הפלה?

יפעת: לא הייתה לי ברירה, נכנסתי להיריון. הוא היכה באגרופים בבטן שלי. אחרי הניתוח הגענו הביתה, הייתי צמאה, הוא נעל אותי מחוץ לבית למשך שעתיים.

דורון: ושתקת.

יפעת: פחדתי.

לא רציתי שהוא יישב בכלא.

דורון: אמא, שָׁם מקומו!

(פאזזה) תפסיקי לפקפק בעצמך.

יפעת: אני מרגישה שדפקתי את כל הדברים שנגעתי בהם.

דורון: (תוך כדי שהוא מסמס) ההפך הוא הנכון.

יפעת: הוא תמיד היה תנודתי וסבל ממצבי-רוח קיצוניים.

דורון: יותר לא אתן לו לדחוף אותנו לפינה.

יפעת: אתה בחור אמיץ, אבל אני לא רוצה ילד אמיץ, פצוע או מת חלילה!
אני מעריכה מאוד את מה שאתה מנסה לעשות, אבל בבקשה, בבקשה
אל תתערב בינינו. לך, צא לעשות את הטיול שחिकית לו כל כך.

דורון: אני לא יוצא, הרגע ביטלתי.

יפעת: למה?

{ירח נצפה מחוץ לדלת. תחילה מהסס ואחר מחליט להקיש בדלת.
פאזזה.

דורון קם לפתוח.

השיח בין יפעת ודורון בתוך החדר מתנהל בלחש.

יפעת: אל תפתח!

דורון: למה?

יפעת: זה הוא!

דורון: מאיפה את יודעת?

יפעת: זה הוא אני אומרת לך!

דורון: אני פה.

יפעת: לא מספיק.

דורון: (מציץ בעינית. ליפעת) זה באמת הוא! לפתוח?

יפעת: לא, לא!

דורון: למה לא!

יפעת: לך תתחבא מהר!

דורון: אני לא מתחבא יותר!

יפעת: אז לך חדר, אם הוא פורץ לכאן אתה קופץ דרך החלון החוצה לא אכפת לי שתשבור רגל, העיקר שלא להיתקל בו.

דורון: אני יותר לא בורח דרך חלונות! לא בורח ממנו ומשאיר אותך לבד איתו! ולא מתחבא יותר, מספיק! אני כאן איתך ואם צריך אני אדע איך להתעמת איתו הפעם!

יפעת: בוא, שב בשקט.

דורון: אימא, הוא לא יגע בך, אני פה.

שוב דפיקות בדלת.

דורון מתקרב לדלת

ירח: אני יודע שאתם שם.

יפעת: (לדורון) אל תשחק את הגיבור, בוא לפה!

דורון: אמא, אני לא אותו ילד.

יפעת: אתה יודע שהוא לא היסט להכות גם אותך!

ירח: יפעת, אני מצטער.

באתי להתנצל. להתנצל מכול הלב.

איבדתי את העשתונות שלי לרגע.

הייתי נסער והרגשתי תסכול.

דפרסיה.

אני מבקש סליחה.

יפעת: (לדורון) הוא תמיד אומר את זה.

ירח: שתיתי הרבה קפה והתפכחתי! היו דברים שעשיתי שלא רציתי לעשות.

אני מתחרט היום על הכול. אני יודע שקרעתי את המשפחה לגזרים.

מעדתי, הרגשתי כאילו יצאתי מגופי, התבוננתי במראה ואמרתי לעצמי

מספיק! תודי שבסוף הצלחתי ולא פעלתי באלימות. אני חוזר לעצמי הישן

והטוב.

דורון: (לעצמו) איזה שקרן!

ירח: האמיני לי.

דורון אתה שם נכון?

תענה לי.

תפתח אני רוצה רק לראות אותך. אני משתגע מגעגועים.

יפעת: (לדורון) שלא תעז!

ירח: היום אני מאופק יותר, ניצחתי את הדחף האלים. אגביר את הטיפולים.

רק תבקשו. אני מחכה שתגידו משהו.

{פאזזה.

ירח מוציא צרור מפתחות ומנסה לפתוח. המפתח לא מתאים.

מקיש חזק יותר בדלת.

דורון בינתיים מתקרב בשקט לדלת כדי לחסום את פתיחת הדלת.

יפעת: (לדורון) אל תפתח לו!

דורון: (מניח רגל לחסימה הדלת. ליפעת) לא פותח. חוסם.

את שומעת? הוא מנסה לפתוח את הדלת.

ירח: (בקול) זה גם הבית שלי...!

למה החלפת צילינדר ללא רשות?

דורון: הוא מסוגל לפרוץ את הדלת!

יפעת: (ממלמלת לעצמה) הנסיבות אולי שונות אבל הסיפור זהה.

דורון: תסמכי עלי שאני הפעם לא אתן לו לגעת ברך!

{דורון מזדרז להזיז את הכורסה, יפעת עוזרת לו וחוסמים את הדלת.

דורון: שבי על הכורסה.

{יפעת ממהרת לשבת על הכורסה.

דורון ממהר לחדרו. חוזר עם סכין/אולר.

יפעת: מה זה?!

דורון: (בדריכות) הכנתי בשבילו הפתעה! שיעז להיכנס, אני מחכה שיפרוץ!

עכשיו קומי משם.

יפעת: תעלים מיד את הסכין! השתגעת?! בשביל אדם כזה אתה רוצה לשבת כל החיים שלך בכלא?! אל תחשוב לרגע אחד על נקמה!

{דורון מביט באמו משתכנע והולך להחזיר את הכלי למקומו. חוזר}

ירח: אני יודע שאתם שם מכווצים בתוך עצמכם. עוצרים את הנשימות שלכם ומפוחדים ללא סיבה. אתם לא צריכים לפחד ממני.

יפעת: **{לדורון}** עכשיו יתחילו הרחמים העצמיים.

ירח: אני מרגיש את הכאב שלכם, כמו סיוט חוזר וְנִשְׁנָה. הדרך הטובה ביותר להתקדם היא לשתף פעולה... ליישב את המחלוקות, לישר את ההידורים, לוותר, להבין שאני במקום שונה היום. הפכתי לנמר של נייר. **{ממתין לתשובה. באומללות}** היום אני מודע להתעללות הפיזית, הרגשית והמילולית שגרמתי.

{פאזזה}

למה אתם אכזריים אליי?

דורון אני אבא שלך אוהב אותך, ואני עכשיו אומלל, לוחש ומתנשף כמו כלב מאחורי הדלת. באתי לבקש מחילה! יפעת פתחי לי את הדלת כדי שאבקש את סליחתכם פנים אל פנים.

דורון: פֶּלְסָפִן.

יפעת: **{לדורון}** עכשיו אתה מבין למה נהגתי לסלוח בכל פעם?

דורון: אני מיד מזהה שהוא שקרן, חנפן.

ירח: ימים יגידו.

{פאזזה ארוכה בשני הצדדים.}

פתאום ירח פורץ בצחוק מהדהד}

דורון: מה מצחיק את המפגר הזה?!

{יפעת מבועתת אוטמת את אוזניה}

דורון: אמא, תירגעי. אמא, אני פה.

יפעת: הצחוק הזה.

ירח: (תוך כדי צחקוקים מגוחכים) את זוכרת איך הרמתי שולחן וחיבטתי אותי כל כך חזק שהוא התפרק לרסיסים? איזה רע הייתי, לא אסלח לעצמי שבכוונה שפכתי קוקה-קולה על השטיח, והכרחתי אותך לנקות על ארבע. ועשיתי מאחוריך את מה שעשיתי. האמת? אחר כך הרגשתי בושה וחרפה, ולא דיברתי עם אף אחד על מה שמתרחש בבית. הרגשתי כמו צבוע מסריח.

אני באמת צבוע. כולם חשבו שאני אדם טוב, משכיל ומקסים, מתוק, רגוע ומתחשב.

(בגעגועים) איך פעם היינו מסוגלים לשבת ולגלגל שיחה במרפסת על כל הדברים שהטרידו אותנו.

היום עצרתי סופית את כדור השלג הזה, לא יהיו עוד הטרדות. אני מרגיש שאני גולש ישר אל דרך הישר.

יפעת: (לדורון) שקרים על גבי שקרים.

עכשיו הוא יתחיל שוב עם הרחמים העצמיים שלו.

ירח: (באומללות) אני לא מצליח להבין את ההתנהגות שלי בעבר, ומרוב מחשבות אני נכנס לדיכאון. לא ישן בלילות. בוכה. התחלתי לסבול מכאבי ראש ושרירים.

דורון: דפוק את הראש בקיר, אולי זה יעזור!

יפעת: (לדורון) כול מה שאתה שומע, בכול העמדת פנים.

{יפעת הולכת לכיוון הדלת}

דורון: (עוצר בעדה) סיכמנו שלא פותחים!

יפעת: אני הולכת להקשיב מקרוב לנשימתו המשקרת.

ירח: אני בקושי מתקשר עם הזולת, אני מרגיש שאני כישלון. לא באתי להתווכח, רוצה לדבר איתך ועם דורון. רוצה לממן את כל הוצאות הבית. (פתאום נזכר) מה עם הבגדים שלי?

יפעת: (עונה לו בכעס עצור) הלכו איתך לזבל!

ירח: דורון אתה שומע? אם אתה שם, ואתה אכן שם ומקשיב לכל מילה, אני רוצה להגיד לך, אתה יכול להביא נשק כלשהו אם זה יגרום לכם להרגיש בטוחים יותר לידי.

**שתיקה. ירח נוקש בדלת נקישות עדינות.
פאזזה. מחכה לתשובה}**

ירח: (במסכנות) טוב.

אני הולך.

אולי אתם באמת לא בבית. וסתם דיברתי לדלת.

אבל אני חושב שאתם כן בבית.

אנחנו עוד נתראה, זאת הבטחה!

ירח עוזב את המקום.

פאזזה.

**מחכים מספר שניות שירח יתרחק. דורון ממהר לדלת ומסתכל בעינית.
דורון ויפעת מדברים רגיל}**

דורון: הלך...

(לעצמו) עכשיו אני בטוח, שהמצב ימשיך להתדרדר.

יפעת: הסיוט חזר לחיינו.

דורון: רואים ששום דבר לא השפיע עליו. הדבר הכי טוב שיכול לקרות לו, זה תאונה כלשהי.

{ירח חוזר בשקט ומקשיב מעבר לדלת.}

יפעת: אני לא אוהבת את הדיבור הזה.

דורון: אם ימשיך לבוא, תדעי שאני מחכה לו.

יפעת: דורון! אל תחשוב להיות כמוהו...

דורון: (קוטע אותה) ...לעולם לא! רק אם הוא יפגע בך!

ירח ששמע את הדיאלוג ביניהם מחייך, ויוצא.

דורון ממהר ללכת לחדרו.

אור יורד.

תמונה 3

בית. כל תמונה 3 היא תמונת פלאשבק.
 דורון עומד בצד הסלון.
 לאורך המונולוג של דורון, הדמויות המוזכרות פועלות כפלאשבק.

דורון: (מספר)
 כשאבי גר איתנו. ערב אחד שמעתי מהחדר שלי את אמי צורחת,
 היא לא נהגה לצרוח.
 רצתי לסלון. ראית את אבי מסתער על אמי.
 (מפנה את מבטו לסלון)

{בו ברגע רואים את ירח מסתער על יפעת ומושך אותה בשיער ראשה ומטיח אותו ברצפה, דורך עליה ורומס אותה בנעליו כאילו הייתה ג'וק.}

יפעת: (בכאב) "אל תכאיב לי בשדיים...!"

דורון: (רועד מפחד) ...היא שכבה על הרצפה, מפנה אליי את מבטה המתחנן,
 ולא הוציאה שום קול יותר, ואת כל זה עשה בגלל שהיא נחה קצת על
 הספה והוא רצה להשתרע עליה.
 הוא המשיך להכות אותה, ואז התחלתי לצרוח עליו:

דורון: (צועק על ירח) "שלא תיגע יותר באימא שלי! לעולם! אתה שומע?!"

{ירח מניח ליפעת וניגש לדורון, תופס את ראשו, לוחץ את לסתותיו, מעוות
 את פניו ומתחיל לטלטל אותו}

יפעת: (בקול רם) עזוב את הילד!!!

דורון: (בכאב מתנתק מהטלטול ופונה שוב לספר את מה שמתרחש)
 הוא רואה את אמי קמה כדי להרחיק אותו ממני. שיחרר אותי, ורץ
 לתפוס אותה. אמא הייתה חיוורת, מפוחדת. לעיתים נדירות נהגה
 להתערב בהתנצחויות ביני לבין אבי, ידעה שאם היא תתערב ותגן עלי,
 המצב רק ילך ויתדרדר.
 (צועק על ירח) עזוב אותה חתיכת נבלה!

{ירח הודף את יפעת לקיר}

דורון: (לקהל נרגש) אמא קמה בשקט, הלכה שפופה לחדר, ממלמלת.
 (יחד עם יפעת) "רק אל תפגע בילד... רק אל תפגע בילד..."

יפעת: (יחד עם דורון) "רק אל תפגע בילד... רק אל תפגע בילד..."

דורון: (לקהל) היא הלכה לאמבטיה כדי לשטוף פנים, הייתה רוח פרצים ו... והדלת נטרקה, לא בכוונה.

ירח: (צורח) אל תטרקי את הדלת המזוינת הזאת יותר!!!

דורון: (ממשיך לספר את המתרחש) בעיניים אדומות מזעם. הוא התחיל להשתולל, זרק ושבר דברים, צרח. הוא נגש אלי.

ירח: ילד, לך מיד לחדר!

דורון: אתה לא תכניס אותי לחדר שוב כדי להכות את אמא! (בבוז) אני רוצה לראות איך אתה מעז להכות אישה!

ירח: כנס לפני שאני מחטיף לך מכות רצח!

דורון: (לירח) מעכשיו אני זה שמזהיר אותך! אתה לא תרים עלינו יותר ידיים!

{ירח מתקרב לדורון ולופת אותו בחולצתו סביב חזהו.
דורון מנסה לתת אגרופים בבטנו של ירח ולא מצליח.
ירח משחר אותו בגסות ומרים את כף ידו כדי לסטור לדורון.
דורון מצליח לעצור את היד בעודה באוויר}

דורון: (במבט זועם) הסבלנות שלי אליך נגמרה סופית! אם תיגע בי או באימא עוד פעם אחת... עוד פעם אחת בלבד! זה יהיה הסוף שלך!

ירח: אתה מאיים עלי?!

דורון: כן! אני מאיים עליך פרופסור, וכדאי לך להאמין לי! ועכשיו אתה יכול ללכת להתלונן במשטרה וכמה שיותר מהר, כי אתה...

{דורון לא מספיק לסיים את המשפט וירח מצליח להיחלץ ולתפוס בעורפו.
יפעת מופיעה עם חבורות טריות ליד עינה. פטיש שניצלים בידה.
מושכת בכוח ומפרידה את ירח מדורון}

יפעת: (מאיימת בפטיש ברעד וצועקת בכעס) אל תיגע בילד!

{ירח פונה ליפעת מופתע. פאזזה.}

ירח: וואו... עם פטיש שניצלים את באה אלי?
(מתכופף ומגיש לה את ראשו) בבקשה, שניצלי לי את הראש.

יפעת: (ממשיכה לאיים עם הפטיש, מבוהלת מעצמה, ובקול רם)
 מעולם לא חשבתי שאתה מסוגל להגיע לכזאת אלימות!
 מה קורה איתך?!
 יצאת מדעתך?!
 להכות ילד?!
 זה הקש האחרון בהתמודדות עם התוקפנות שלך...!
 התקשרתי למשטרה!

{ירח פורץ בצחוק חולני ומהדהד}

דורון: לעולם לא אראה בך יותר את האבא שהכרתי בשנות ילדותי.
 לא יודע איזה שד נכנס בך.
 (פונה לאמו) אמא, את זוכרת איך הוא היה האיש הכי מתוק, חביב
 עדין-נפש ואוהב. הייתי מתגאה בו. "אני רוצה להיות פרופסור כמוך!"
 והיום? לעולם הוא לא יהיה האבא שהיה.
(לירח) להכות אישה בהיריון? איזה אדם שפל מעז לעשות דבר כזה.

ירח: אתה אוהב את אמך יותר מדי.

דורון: צודק, היא האמא הטובה ביותר בעולם ואתה האבא הגרוע ביותר.

יפעת: (לדורון בשקט) בכיתי שעות בשקט. ואף פעם הוא לא הודה שהפך
 למפלצת.
(לירח) רצחת לי עובר ברחם!

ירח: לא רצחתי אף אחד, זו הפוריות הלקויה שלך!

יפעת: (בלעג) ואתה פרופסור מומחה לאלימות. מומחה להתעללות! לידיעתך,
 יצרתי קשר עם הרשויות!
 עכשיו צא מפה לפני שאני אעשה משהו שאתחרט עליו!

{ירח מעיף בהם מבט. יוצא.}

{שתיקה קלה}

יפעת: (לדורון) עכשיו אני פוחדת יותר מתמיד.

דורון: למה?

יפעת: ממה שאני עשויה לחטוף ממנו, אין לי מושג מה לעשות.

דורון: נגיש תלונה במשטרה, אחרת זה יתגלגל למצב שאין ממנו חזרה.

יפעת: לא רוצה משטרה בבית הזה! אני פוחדת.

דורון: אמרת שיצרת קשר עם הרשויות. איזה רשויות?

יפעת: סתם כדי להרתיע אותו.

דורון: שירות סוציאלי.

יפעת: לא רוצה לשמוע עליהם!

דורון: למה?

יפעת: מה שקורה מעבר לדלתות סגורות, נשאר מאחורי הדלתות. ואיש לא יידע, אחרת זה יגמר ב... (מסמנת שחיטה)

דורון: הם חייבים לדעת על מעגל ההתעללות והאלימות במשפחה. למה לא לבקש עזרה?

יפעת: הוא ירדוף אחרי לכל מקום, ימצא, וזה יהיה הסוף! ואחר כך יתחיל לפגוע גם בכך.

דורון: אמא, חייבים לעשות לזה סוף פעם אחת ולתמיד!
אם לא נתלונן, מצבנו ילך ויחמיר!

מחבקת את דורון.

אור יורד.

תמונה 4

יפעת לבדה, נחה על הספה...

מתעוררת כשהיא שומעת רשרוש שהולך ומתחזק. מחפשת את מקורו.

יפעת: (הולכת בחשש לדלת. מקשיבה לרגע) מי שם?

{פאזזה. הרשרוש נשמע ממקום אחר. הולכת למטבח}

יפעת: (בשקט) יש מישהו שם?

יש מישהו בבית?

קול: כן.

יפעת: (בפניה חדה, בחרדה) מי שם?

קול: קול.

יפעת: קולו שלי מי?

קול: קולי.

יפעת: מי זה קולי?

קול: כול כולי קול.

{תוך כדי הדיאלוג בין יפעת לקול, הקול יוצא כל פעם ממקום אחר, והיא מנסה להבין מאיפה בא הקול.}

יפעת: מה את רוצה?

קול: מתי בפעם האחרונה התקרבלת עם בעלך?

יפעת: חס וחלילה!

קול: מתי הוא חיבק את בנך?

יפעת: כשהיה קטן.

קול: את רואה מוצא מהאלימות הזאת שנמשכת לאורך השנים?

יפעת: חזרתי ושוחחתי איתו ברכות והצלחתי לגרום לו להתוודות שהוא מדוכא וזקוק לעזרה.

קול: (בכעס) איך את מעזה להגן עליו?!

יפעת: עולה לך על הדעת שאוכל להתמודד עם התנהגות אגרסיבית מסוכנת בלי להיות לפעמים נחמדה?! יש לי בן בבית. אני צריכה לראות את התמונה היותר רחבה.

קול: (בכעס) איזו תמונה את רוצה לראות?! האחריות שלך היא לדווח על אדם אלים.

(קול מהדהד) ד--ו--חיי! אל תהיי כפרה מובלת לשחיטה!

יפעת: לפעמים רצוי לראות בו את הצבעים האמיתיים והססגוניים.

אני מאשימה את עצמי.

מרגישה עצובה.

לפעמים הקלה.

אני צריכה וחייבת להגן על בני, הוא כל עולמי! כל הדברים האלה משחקים לי בראש מידי יום. האם אני נשלטת? נכנעת? לא רואה? אני טיפשה, תמימה ומאמינה בכל פעם מחדש שהוא ישתנה?!

קול: בדיוק כך!

הוא חולה נפש, השתבשו לו הקצרים במוח, אין לו מקום בחברה מתוקנת. לא ברור לי למה תמיד את מקבלת עליך את האשמה. את נמצאת בסיטואציה איומה שיש בה הרבה מה להפסיד. את בנאדם עם רצונות או שוויתרת עליהן!

יפעת: אני פוחדת להביע את הרצונות שלי.

קול: הוא כביכול שולט בכל וממציא את עצמו כל פעם מחדש, אבל הוא משקר כל פעם מחדש! להזכיר לך שהוא יכול לאבד לגמרי שליטה.

יפעת: זאת מציאות או חלום?

בחלומות החיים יפים, במציאות אני לא מגיעה למקומות האלה.

{דורון מופיע מחדרו}

דורון: אמא? עם מי את מדברת?

יפעת: אני? לא יודעת, כנראה עם עצמי, אולי אני משתגעת.

דורון: (מחבק אותה) אולי כדאי שתלכי לנוח. אני יוצא לקנות לנו מצרכים. אל תדאגי, אחזור מהר.

יפעת: טוב. אני אנעל את הדלת אחריך.

דורון: אל תדאגי הכול יהיה בסדר.

יפעת מחייכת ומנידה את ראש כאילו אומרת; נו, נו.

דורון יוצא.

אור יורד

תמונה 5

לאחר זמן מה. ירח נצפה מחוץ לדלת חובש כובע מצחייה שמסתיר את עיניו, זר פרחים בידו שמסתיר את עינית הדלת. מצלצל בפעמון הדלת.

יעפת: (ממהרת לדלת) מי שם!?

ירח: (בקול שונה) שליח, יש משלוח של פרחים.

יעפת: (מציצה דרך העינית) תזיז את הפרחים מהעינית שאראה אותך.

ירח: גברת, את לא מאמינה? בבקשה. (מזיז את הפרחים)

יעפת: תסיר את הכובע, שאראה אותך בברור.

ירח: תגידי שאת לא רוצה את הפרחים, ואני לוקח אותם מיד בחזרה לחנות.

יעפת: רגע, ממי הפרחים?

ירח: רגע אני אסתכל. (אחרי פאזזה) דו-רון.

{יעפת מחייכת, פותחת את הדלת, רואה את ירח ונרתעת}

ירח: אין לך ממה לחשוש, הייתי חייב לעשות תעלול.

באתי כידיד להביע את התנצלותי ולפתוח דף חדש.

הפעם את חייבת להאמין לי. זאת לא הצגה.

התגברתי על הרגשות האלימים שלי. נפרדתי מההתעללות שגרמתי

לך, שמתי בקופסה ונעלתי במנעול גדול את כל המחשבות הרעות,

הצפנתי במספר סודי וזרקתי לפח.

(מצחקק בעצב) היום חשבתי בדיוק על אבי, על משהו שהתביישתי

לספר לך עד היום. אני בא מרקע רעיל ביותר, קורבן להתעללות.

אבי התעלל באמי ובשני אחיי. היה לו מזג ממש סוער והוא היה מאיים

עלינו כל הזמן, פעם איים על אמי להעלות באש את החדר בשנתה.

יעפת, אני לא צריך להיות כמוהו. הבנתי, שאני משתנה ואמשיך

להשתנות!

יעפת: ירח, תביט לי טוב בעיניים. הפכת לשקרן פתולוגי רק כדי לעורר רחמים!

לא היה לך אבא אלים! שקרן היית ושקרן תישאר! אתה לא יכול

להשתנות, כמה פעמים התנצלת ובכית...

ירח: (מאוד לבבי) הפעם זה לגמרי אחרת.
מבטיח!...

ואם אני משקר לפעמים, זה רק כדי להצליח לאחות את הפצעים.
(פאזזה. מסתכל עליה) קצת חמלה. לא הרבה.
קמצוץ.
פחות מקמצוץ.
קמצוץון.
אל תהיי חסרת אמפתיה כלפיי.

יפעת: איפה הייתה החמלה שלך כלפיי?!

ירח: נכון, היו ימים שהתפוצצתי והיה בי זעם קשה שהתפרץ בקלות.
אימצתי טקטיקות פוגעות, מניפולטיביות.
(פתאום, בחיור) אני אכתוב על זה מאמר לעיתונות, אני מקווה שזה
יעזור לאנשים כמוני, אולי ילמדו את הלקח.
אני מקווה שדורון למד ממני מה לא לעשות.

יפעת: זה בטוח.

ירח: (ממשיך מאוד לבבי) את נפלאה. עברתי היום והסתכלתי על הבית
ואמרתי לעצמי. בבית הזה אני רוצה להרגיש כמו...
בעל רצוי ולא אורח.

יפעת: אני יודעת שאתה תעשה הכול כדי לעשות מעצמך אומלל ומסכן כדי
שאסלח. עד לפני עשר שנים לא יכולתי להאמין שגברים כמוך קיימים!
מבחור שהיה לוקח אותי לארוחות מפוארות, פותח לי את דלתות
המכונית. פתאום השתנית לחלוטין.

ירח: יפעת, אהובה שלי.

יפעת: אָה אָה. עד כאן, אני לא אהובה שלך.

ירח: אני לא אסלח לעצמי היום על סימני המכות שהשארתי לך בעבר.
אני כל כך מתבייש בעצמי שפגעתני בך.
היום אני שונה.
לא אותו האדם.
חזרתי להיות האדם שהכרת בתחילת נישואינו.

יפעת: אני לא בטוחה.

ירח: איך יכולתי לאבד אדם נפלא כמוך, להתגלגל למקום לא מציאותי ומרושע. פעם אהבת אותי וסלחנו זה לזו על הכול. אני מוכן לחתום על מסמך שלוקח אחריות על כל מה שעשיתי.

יפעת: (מראה לו את סימני האחיזה) זה המסמך האחרון האמיתי.

ירח: (מניד ראשו בצער) אוי ואבוי לי, זה מה שאני עשיתי?! הייתי שתוי. הייתה בי מין סערת רגשות, התגעגעי, התרגשתי מהשחרור. אני אפצה אותך, אני מבטיח להפסיק לשתות, זהו! נמאס לי מהשתייה, הרסה לי את החיים!

יפעת: כל כך הרבה הבטחות קיבלתי ממך בחיי. אתה יודע מה הבעיה איתך?

ירח: אשמח לשמוע.

יפעת: גם כשלא שתית התעללת. אתה אדם אלים, קנאי! אבל מעולם לא הצלחת לשבור את רוחי, עד שהאלימות הגיע לדורון.

ירח: היום אני מבין שלעתים קרובות הדינמיקה המשפחתית הייתה גרועה, שכדאי לי לעצור אותה מיד. ועובדה, עצרתי!

יפעת: ...ואני רואה את זה אחרת...

(חושבת לרגע) לפעמים השמיים נראים כחולים, בהירים ומבריקים, הים היה שטוח, רגוע.

פתאום באופק נראה משהו די משונה, לא שיגרתי. אפשר לראות מרחוק גל ענק נע לעבר החוף. ופתאום המוות מגיע לחופים בדמות צונאמי. ואני סירבתי לראות את הגל עד שנהיה מאוחר.

ירח: עכשיו הים שקט, הדגל לבן ויישאר לבן.

יפעת: אני לא בטוחה. אני צריכה להתייעץ עם דורון.

ירח: אני נשבע לך.

יפעת: בכל זאת אני צריכה לדבר...

ירח: (נכנס לדבריה) הוא גם הבן שלי.

יפעת: הוא יודע, מרגיש ורואה הכול.

ירח: את לא מאמינה לי?

{יפעת שותקת}

ירח: אני נשבע בהן צדקי!

יפעת: (חוזרת על המשפט בגיחוך) "אני נשבע בהן צדקי..."

ירח: מדוע את מגחכת?

יפעת: כי אתה מזכיר לי מילים דומות והתנהגות דומה מהעבר.

ירח: הזמן עושה את שלו.

ברגע מסוים מגיעים לגיל ולהבנה שלכל אחד יש את המטען שלו או את שק הצרות המלא על גבו. בין אם זה משפחה, מערכות יחסים, חוויות טראומטיות, התמכרויות, עבר. וכל מכלול הגוונים של הנפש. התמודדתי ואמשיך להתמודד עם המטען שלי כל יום, כל שעה, והיום המבחן האמיתי שלי.

אני שואל את עצמי האם הגיע הזמן לחזור לגור ביחד? למדתי איך להתחזק, להתאפק, לשלוט בעצמי, איך להבין את האחר. בסך הכול אני לוקח את החוויות שלי, נכון לומר 'הרוע שלי', כדי להפוך את עצמי לאדם טוב כפי שהייתי פעם, ואשמח לתמיכתך.

יפעת: היית עד כדי כך עיוור?

ירח: בסופו של דבר הבנתי שאני צריך לטפל בבעיות שיש לי בראש. ואני ממשיך בטיפולים הלאה.

{ירח מתרווח על הספה}

ירח: צדקת, הייתה לי בעיה שלא יכולתי לפתור לבד. (נאנח מהנאה, חולץ את נעליו) אח... כמה טוב להיות שוב בבית.

{פאזזה}

יפעת נרתעת מהמהלך שלו, קופאת במקומה ולא יודעת מה לעשות}

ירח: (מעסה את כפות רגליו) אני מקווה שלא אכפת לך שחלצתי את נעליי, הרגליים כואבות, אני כבר לא יכול לעמוד כפי שעמדתי בהרצאות. גם לא אבקש ממך לעסות לי את כפות הרגליים כמו פעם, אבל כן אבקש, אם את יכולה, להביא לי את נעלי הבית שלי?

יפעת: (עדיין המומה) לא.

ירח: (מביט בה לרגע ובחיוך מאולץ) מדוע?

יפעת: השלכתי אותן לרחוב.

ירח: השלכת? (מצחקק) כמו שהשלכת אותי.

אז את יכולה לכבד אותי בכוס קפה?

יפעת: מה אתה עושה?

ירח: מה?

(נועץ מבט מופתע ותמים. פאזזה) עשיתי משהו לא בסדר?

אמרתי משהו? ... אם כן, אני מצטער מאוד, כפי שאת...

יפעת: (קוטעת אותו) למה חלצת נעליים!?

ירח: חשבתי שאנו נמצאים אחרי שלב שיקום והבהרות של אי-ההבנות.

יפעת: תראה ירח, יש בינינו אי-ההבנות גדולות מאוד והן עדיין תהומיות.

ירח: את לא מכבדת אורח בכוס קפה!?

יפעת: אני לא הזמנתי אותך לשבת.

ירח: בואי שבי, ונדבר על כוס קפה!

יפעת: נגמר. דורון הלך לקנות, הוא צריך להגיע בכול רגע.

ירח: כוס תה.

יפעת: דורון הלך לעשות קניות ומיד יגיע!

ירח: (מרים קצת את קולו בהדרגה)

אז כוס מיץ, מים, העיקר שתכבדי אותי במשהו!

יפעת: (נרתעת ממנו ומרימה גבות, לעצמה) הנה זה מתחיל שוב.

(מוסרת לו את הפרחים חזרה) קח את הפרחים ועזוב את הבית!

ירח: אבל התגעגעת אליך.

יפעת: תתגעגע בחלומות, תתגעגע בחוץ לפני שדורון יגיע.

ירח: להפך, שיגיע אני רוצה לראות אותך.

יפעת: אני לא רוצה שיראה אותך.

ירח: (באיפוק. מתחיל לספור בשקט עד עשר...)

את רואה, אני מצליח לשלוט בעצמי.

(נשימה עמוקה) בזמן האחרון חשבתי על הקשר שלנו, והמסקנה שלי?

אין דרך לצאת מהקשר.

(פתאום בחיוך ערמומי) את יודעת שבזמנים אחרים, בשלב הזה של

השיחה בינינו לא יכולתי לשמור על קור רוח.

יפעת: זה נכון, אז מה אתה רוצה עכשיו? שיתנו לך להדליק משואה לתפארת

מדינת ישראל? גרמת לי מספיק סיוטים, ועכשיו אני שומעת שוב את

אותם צלילים. מהרגע הזה אתה מחוץ לדלת. ואל תשכח את הנעליים

שלך.

(עם זר הפרחים בידה, פותחת את הדלת ומצביעה החוצה)

ירח: את מגרשת אותי?

יפעת: הבטחתי לדורון שכף רגליך לא תדרוך יותר בבית הזה.

ירח: (מתקרב אליה) את לא מעריכה את מי שעומד מולך, אני חייתי איתך!

אנחנו מכירים זה את זה טוב מאוד! \ כמה פעמים ביקשתי סליחה!?

\ כמה פעמים אדם צריך לבקש סליחה כדי שיסלחו לו!?

{ירח במפתיע לופת אותה בגרונה}

יפעת: (מפוחדת) גם אני. סליחה. אני מצטערת.

ירח: עכשיו את מצטערת!?

יפעת: אני מעריכה אותך עכשיו יותר מתמיד.

ירח: מאוחר.

יפעת: הייתי טיפשה.

ירח בבקשה, למען דורון.

ירח: את מפלצת!

יפעת: בטח שאני מפלצת.

ירח: ומה עושים אנשים טובים למפלצת!?

כל גופה של יפעת מתחיל לרעוד, היא מתקשה לנשום. לא מנסה/יכולה להיאבק ולהיחלץ ממנו}

ירח: אני רואה כל כך הרבה שנאה בעיניים שלך.

יפעת: מה שאתה רואה הוא פחד.

ירח מיד נושא אותה בזרועותיו.

יפעת מכה בו בזר הפרחים.

ירח משליך אותה על הספה. יורק לעברה ומתחיל להכות אותה באגרופים ללא רחמים}

יפעת: (בצרחות) אתה חולה! אתה חולה! הצילו...?

ירח: תבקשי סליחה!

יפעת: על מה?

ירח: (משחרר את חגורתו ממכנסיו) תבקשי סליחה אני אומר לך!

יפעת: סליחה...!

{מכה אותה שוב ושוב. אחר כך קושר בחגורתו את הרגליים}

יפעת: (צורחת בין המכות) מישהו שומע?!

שכנים...! הורגים אותי...!

(לירח) אתה לעולם לא תמצא אישה שתגרום לך להרגיש טוב, ושתאזן

אותך... אתה מקולל... מ-קו-לל...! אתה המפלצת.

ירח מתחיל להשתולל, מעיף כוסות לכל עבר, הופך שולחן וכיסאות.

אחר כך מסתער עליה.

ירח: תגידי שאת אוהבת אותי!

{יפעת שותקת}

ירח: תגידי שאת אוהבת אותי אני אומר לך, או שאני חונק אותך!

יפעת: ברור שאני אוהבת אותך.

ירח: שקרנית!

יפעת: אתה תיענש על כך! לא תהיה לך מנוחה גם בגיהנום.

**יֵרַח הוֹלֵךְ לַשְּׁתוֹת קִצַּת מַיִם וּפְתָאוֹם מִסְתַּעַר עֲלֶיהָ.
יִפְעַת בִּינְתִיִּים הַצְּלִיחָה אִיכְשָׁהוּ לְהַתִּישֵׁב}**

יֵרַח: (נוהם) ...ההססס.. ההססס.... ההססס...
תקשיבי טוב מאוד, חלאת המין הנשי! החלטתי לקחת את האלימות
לרמה חדשה לגמרי, גם אם אני אמות היום!

יִפְעַת: כולם יראו איזה אדם רע ועלוב היית ונשארתי.

יֵרַח: לא אכפת לי להירקב בכלא ושכולם יידעו איזה בן אנוש פתטי הייתי.
והעיקר **שלך** לא יהיה טוב בחיים!

יִפְעַת: רחמים... איפה הרחמים שלך? החמלה?

יֵרַח רֹכֵן מַעְלִיָּה וְתוֹךְ כְּדִי שֶׁהוּא מְנִיחַ אֶת יָדוֹ עַל צוּאָרָה, לֹחֵשׁ לָהּ}

יֵרַח: מְאֵמִי שְׁלִי אוֹהֶבֶת אוֹתִי?

יִפְעַת: כן, כן.

יֵרַח: ואת עצמך?

יִפְעַת: אין לי מקום לאהבה עצמית.

יֵרַח: את נמצאת אתי בסכנה?

יִפְעַת: לא, מה פתאום? אתה אוהב אותי...

יֵרַח: תמשיכי להתלונן?

יִפְעַת: בחיים לא!

יֵרַח: את רואה כיצד אני שולט בעצמי? הייתה לי בעיה וטיפלתי בה.

יִפְעַת: כל הכבוד לך.

יֵרַח: מה לא בסדר בזוגיות שלנו?

יִפְעַת: הכל בסדר יֵרַח, אתה יֵרַח שלי.

יֵרַח: את זונה?

יִפְעַת: שלך.

ירח: שקרנית. אמרת שיש לך גבר אחר.

יפעת: סתם שיקרתי.

ירח: אבל את זונה, נכון?!

יפעת: בטח שאני זונה.

ירח: ידועה.

יפעת: מפורסמת.

ירח: תגידי, אני זונה חסרת ערך ואנוכית.

יפעת: "אני זונה חסרת ערך ואנוכית."

{ירח משחרר יד ומוציא מכיסו שטרות של כסף ומפזר עליה}

ירח: אחרי התשלום מראש לזונה, מה עושים לזונה?

יפעת: נותנת שירות?

ירח: על ארבע מהר!

יפעת: לא אכרע על ארבע!

*קטע אלים זה ילווה במוזיקה מיוחדת שתתאים לאלימות.

{ירח חונק ומנסה לאנוס אותה בו זמנית.

יפעת מנסה להשתחרר ולא מצליחה, מפרפרת למשך זמן עד שידיה נשמטות. מתמוטטת ומתה.

ירח, בסיום זממו קם מעליה ומתיישב על הספה לרגע קט, אחר כך מנער אותה כדי להעירה}

ירח: יפעת? יפעת?!

{דורון נכנס עם המצרכים, רואה את הנעשה, שומט את המצרכים ורץ לאמו. תוך כדי, ירח קם ממקומו, רוכס את מכנסיו ונסוג קצת לאחור.}

דורון: אמא! ... אמא! ...!

(הוא מבין שהיא מתה. שולף סכין/אולר שהיה חבוי אצלו)

(פונה לירח) את זה שמרתי לך כמתנת פרידה.

(דורון נועץ את הסכין בבטנו של ירח)

לך ישר מפה לגיהנום!

ירח: (לפני שהוא מתמוטט) אני מבקש 0...

{ירח נופל ומשתרע על גבו}

דורון: (הולך להתאבל על אמו) אמא... אמא... קומי... בבקשה... אמא...

ירח בינתיים מצליח לקום ממקומו עם הסכין נעוצה בבטנו. שולף אותה ולא מצליח להגיע לדורון כדי לדקור אותו הוא נופל ארצה ומת.

אור יורד.

סוף